

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5893/2021
23.11.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милена Милутинов, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Миле Кораћ, адвокат из ..., ради утврђења права својине по основу стицања у брачној заједници по тужби и противтужби, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1034/21 од 13.05.2021. године, у седници одржаној 23.11.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1034/21 од 13.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 625/2016 од 03.02.2021. године, ставом првим и другим изреке тужбени захтев тужиоца и противтужбени захтев тужене делимично су усвојени. Ставом трећим изреке, утврђено је да су странке по основу заједничког стицања у браку носиоци права својине са уделом од по $\frac{1}{2}$ на непокретностима и то: пословном простору пројектних ознака „...“ ламела ..., локал бр. ..., површине 17 м² у стамбено пословној згради у ул. ... број ... у ..., на парцели број .../... КО ...; гарсоњери број ..., површине 34 м² у стамбеној згради у ул. ... број ... у ..., на парцели број ... КО ... и трособном стану број ... површине 79 м², у поткровљу стамбене зграде у ул. ... број ... у ... на парцели број ... КО ..., што су странке дужне једна другој признати и трпети да се на основу ове пресуде изврши упис права својине странака са по $\frac{1}{2}$ дела описаних непокретности. Ставом четвртим изреке утврђено је да су странке по основу заједничког стицања у браку носиоци права својине са уделом од по $\frac{1}{2}$ на путничком возилу марке „...“, тип:, број шасије: ..., број мотора: ..., произведеног 2003. године, а што су странке дужне једна другој признати. Ставом петим изреке, одбијен је захтев тужиоца преко утврђеног удела у праву својине на описаном пословном простору па до траженог утврђења удела од $\frac{3}{4}$, преко утврђеног удела у праву својине на описаној гарсоњери па до траженог утврђења права својине у уделу 1/1 и преко утврђеног удела на описаном трособном стану у ул. ... па до траженог утврђења удела од $\frac{4}{5}$ (непокретности из става три изреке). Ставом шестим изреке, одбијен је део противтужбеног захтева тужене којим је тражила да се наложи

тужиоцу да јој преда: три женска прстена од жутог, 14-каратног злата, са цирконима, сваки тежине 10 г; два женска прстена од жутог, 14-каратног злата, сваки тежине 10 г; један женски прстен од белог 14-каратног злата, тежине 10 г; један женски ланчић од жутог 14-каратног злата, кафа – рад, тежине 37 грама; један женски ланчић од жутог 14-каратног злата, картије – рад, тежине 20 г; један женски ланчић од жутог 14-каратног злата, картије – рад, тежине 16 г; један медаљон од жутог 14-каратног злата, тежине 12 г; један привезак у облику срца од жутог 14-каратног злата, тежине 8 г; један привезак у облику крста од жутог 14-каратног злата, тежине 13 г и један привезак у облику крста од белог и жутог 14-каратног злата у комбинацији, тежине 15 г. Ставом седмим изреке, одбачена је противтужба у делу у коме је тужила тражила да се утврди да је тужилац дужан да трпи да се на основу ове пресуде изврши деоба имовинске заједнице на описаном возилу (возило описано у ставу четвртог изреке) и то јавном продајом возила. Ставом осмим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом деветим изреке, одбијен је захтев тужене за ослобођење од плаћања такси у овом поступку.

Одлучујући о жалби тужиоца – противтуженог, Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж 1034/21 од 13.05.2021. године првостепену пресуду у побијеном делу којим је одлучено о противтужбеном захтеву укинуо и у том делу вратио предмет првостепеном суду на поновно суђење, а потврдио у делу одлуке о тужбеном захтеву.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Тужилац у ревизији не наводи друге битне повреде одредаба парничног поступка које су биле или могле бити од утицаја на доношење законите и правилне одлуке.

Према утврђеном чињеничном стању, странке су закључиле брак 23.11.1991. године, који је разведен пресудом Основног суда у Новом Саду од 10.03.2015. године. Имају двоје деце, сина рођеног ... године и ћерку рођену ... године. Од фебруара 1992. године до краја 2002. године странке су живеле у кући родитеља тужиоца. Временом су у кући изведени радови ради одвајања дела куће у коме су живеле странке. Док су парничне странке живеле у кући родитеља тужиоца, мајка тужиоца им је помагала на тај начин што је плаћала рачуне за комуналне услуге. Тужена се старала о хигијени и одржавању дела куће у коме су живели и обављала је све кућне послове.

У време закључења брака странке су биле запослене и остваривале приходе по том основу. У том периоду зараде су биле приближно исте висине. Тужена је као ... у ... била запослена на неодређено време од 01.09.1994. године. Своју зарату трошила је за потребе домаћинства. Она је располагала и чековима, које је користила за куповину потрештина за домаћинство. Тужилац је мобилисан априла 1992. године, када је остао без посла. На ратишту је био до септембра 1992. године. По повратку са ратишта у

периоду 1992/93 године тужилац се бавио препродајом робе и горива из Од децембра 1993. године са пријатељем је започео продају ... на штандовима и зарађивао је око 600 ДЕМ месечно. Половином 1996. године тужилац је са ВВ започео нови посао оснивањем ортачке радње, која се бавила Касније, 2013. године промењена је правна форма ортачке радње у правну форму привредног друштва, када је са пословањем наставило привредно друштво, где су уделе од по 50% имали тужилац и ВВ. Тиме се тужилац бавио све до 2015. године. За наведено време, тужилац се бавио и Тужена му је у томе помагала на тај начин што су преко ње њене колеге са посла куповале ... код тужиоца.

Током трајања брачне заједнице странака купљен је пословни простор у ул. ..., површине 16,94 м². Купопродајни уговор са продавцем закључен је 18.12.1991. године, а у уговору су као купци означене обе странке. Пословни простор је купљен у „сировом“ стању, други степен завршености. На привођењу намени пословног простора радили су тужилац и његов отац, тако што су га сређивали са мајсторима. Када је приведен намени, пословни простор је служио за издавање, али није био издат за све време трајања брачне заједнице странака. Стан – гарсоњеру површине 34 м² на ... спрату, означен као стан број ... у стамбеној згради број ... у ул. ... у ..., купљен је током трајања брачне заједнице странака за цену од 690.000,00 динара. Уговор је закључен 15.05.2000. године, а у уговору је као купац означен тужилац. Током трајања брачне заједнице странака, 2002. године купљен је и већи стан – трособан стан број ... у поткровљу (... спрат) са корисном површином 78,75 м², који се налази у стамбеној згради број ... у ул. ... у ..., за цену од 2.520.910,0 динара. Уговор је закључен 25.10.2002. године, а у уговору су као купци означене обе странке. Странке су новац добијен на име свадбеног поклона уложиле у куповину пословног простора, а мајка тужиоца је странкама дала на поклон новчани износ од 5.500 ДЕМ и 5.000 ДЕМ за куповину станова.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је делимично усвојио захтев тужиоца одређивањем сувласничког удела тужиоца у стицању заједничке имовине са ½ дела, применом члана 171, 177. и 180. став 3. и 4. Породичног закона.

По оцени Врховног касационог суда, правилно је одлучио другостепени суд, када је одбио, као неосновану жалбу тужиоца у делу у коме је одбијен као неоснован његов захтев преко утврђеног удела на предметним непокретностима, правилном применом члана 171. и 180. став 2. Породичног закона.

Породичним законом чланом 171. став 1. прописано је да имовина коју су супружници стекли радом у току трајања заједнице живота у браку представља њихову заједничку имовину док је ставом 2. прописано да супружници брачним уговором могу другачије уредити своје имовинске односе. Чланом 177. прописано је да деобом заједничке имовине, у смислу овог закона, сматра се утврђивање сувласничког односно суповерилачког удела сваког супружника у заједничкој имовини. Чланом 180. став 1. прописано је, ако супружници не могу да се споразумеју о деоби заједничке имовине, деобу заједничке имовине врши суд (судска деоба), ставом 2. да се претпоставља да су удели супружника у заједничкој имовини једнаки, ставом 3. да већи удео једног супружника у стицању заједничке имовине зависи од његових остварених прихода, вођења послова домаћинства, старања о деци, старања о имовини, те других околности од значаја за одржавање или увећање вредности заједничке имовине.

Из напред цитираних одредби Породичног закона следи да имовина коју су супружници стекли у току трајања заједнице живота у браку представља њихову заједничку имовину. Претпоставља се да су удели супружника у заједничкој имовини једнаки. Већи удео једног супружника у стицању заједничке имовине зависи од његових остварених прихода, вођења послова у домаћинству, старања о деци, старања о имовини, те других околности од значаја за одржавање или увећање вредности заједничке имовине. Имајући у виду да странке своје имовинске односе нису уредиле брачним уговором, да су предметне непокретности стечене за време трајања брачне заједнице странака и да тужилац није доказао да је његов удео у заједничкој имовини већи у односу на тужену, правилно су нижестепени судови утврдили право тужене на $\frac{1}{2}$ идеалног дела предметних непокретности, јер у поступку није оборена законска претпоставка о једнаким уделима супружника, па се ревизијом неосновано указује на погрешну примену материјалног права.

Неосновано је указивање у ревизији на остварена већа примања тужиоца у односу на тужену у току трајања њихове брачне заједнице, јер иако су нижестепени судови утврдили да су у једном периоду приходи тужиоца били већи од прихода тужене, правилан је закључак нижестепених судова да се из утврђеног чињеничног стања не може поуздано извести закључак колико је допринос тужиоца у стицању заједничке имовине већи. Осим тога, приходи од зараде су само један од критеријума код утврђења удела у заједнички стеченој имовини. У овом случају правилно је вреднован допринос тужене у стицању заједничке имовине, која је током трајања брачне заједнице била у радном односу и у њеном старању о домаћинству и деци.

Цењени су и остали наводи ревизије којима се оспорава примена материјалног права, али овај суд налази да су исти неосновани и да не утичу на другачију одлуку у овој правној ствари.

Са напред наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић